

Státní zaměstnanci (Podk. Rus): * Ustanovení zásad pro úpravu osobních poměrů státních zaměstnanců na Podk. Rusi z 22. prosince 1920 B odst. II. B. 2, poslední věta, o ztrátě zvýšených drahotných přídaveků vztahuje se na ty býv. zaměstnance uherského státu na Podk. Rusi, kteří, byvše jmenováni čsl. státními úředníky na Podk. Rusi, byli tam přeloženi na jiné působišťe.

(Nález ze dne 15. října 1926 č. 20.530.)

V ě c: Desider B. v Užhorodě proti ministerstvu spravedlnosti stran drahotního přídavku.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Min. přeložil výnosem ze 3. prosince 1921 na základě § 67 služ. pragmatiky st-le, soudního oficiála, od okr. soudu v Užhorodě k okr. soudu ve V. Výnos ten neobsahuje žádné dispozice o služ. požitcích st-lových. Vzhledem k tomu, že st-l ve V. bytu obdržeti nemohl, a žil odloučen od své rodiny, kterou zanechal v Užhorodě, obdržel měsíčně odškodné 1500 K. Drah. přídavek 200procentní byl mu zároveň zastaven. Jeho žádosti, aby mu byl vedle zmíněného odškodného poukázán ještě 200% drah. přídavek, nevyhovělo min. sprav. rozhodnutím v pořadu instancí s poukazem na o d s t. II. B. 2. zásad pro úpravu osobních poměrů civ. státních zaměstnanců na Podk. Rusi, vydaných usnesením min. rady z 22. prosince 1920.

Do tohoto rozhodnutí směřuje stížnost. Uplatňujíc, že citovaná část B II. 2 zásad se vztahuje pouze na ony úředníky, kteří byli na Podk. Rus jmenováni z historických zemí, nevztahuje se však na ony případy, když někdo, kdo na území Podk. Rusi trvale službu koná a v této vlastnosti obdržel zvýšený drah. přídavek, na tomto území z jednoho místa na jiné jest přemístěn. Tomu přísluší jak odškodné z důvodu vedení dvojí domácnosti, tak i zvýšený drah. přídavek na základě dvou různých právních titulů.

Stížnosti nelze přisvědčiti. Na st-le, jako zaměstnance státního na Podk. Rusi trvale ustanoveného, platí návrh B, č á s t II. cit. zásad, přiznávající v bodě A zaměstnancům těmto dnem 1. dubna 1920 počínaje drah. přídavky zatím do konce 1921 obnosem o 200% vyšším než v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. V dalším bodě B pak přiznává »zaměstnancům pod A jmenovaným« — tudíž zaměstnancům státním na Podk. Rusi trvale ustanoveným — mimořádné odškodné v případě stěhování a sice pod č. 2 diety, případně mimořádný přídavek z titulu vedení dvojí domácnosti za předpokladů zde blíže uvedených a stanoví v poslední větě téhož odstavce: »Za tuto dobu — pobírání mimořádného přídavku — nevyplácí se však zvýšený drah. přídavek dle bodu A«.

Z všeobecného znění tohoto ustanovení jde, že se vztahuje na veškeré státní zaměstnance na Podk. Rusi trvale ustanovené bez rozdílu; tudíž i na ty zaměstnance býv. státu uherského na Podk. Rusi, kteří byli ustanoveni čsl. státními zaměstnanci na Podk. Rusi a byli na tomto území přeloženi na jiné působišťe.

Že ustanovení toto se nevztahuje na zaměstnance exponované (odjinud na Podk. Rus přidělené), o nichž jedná částka I., jest nade vši pochybnost jasno z hořejší citace příslušných ustanovení a jich zařadení v částce II., upravující jediné mimořádné příjmy zaměstnanců na Podk. Rusi trvale ustanovených, nýbrž i z té okolnosti, že výhody poskytnuté zaměstnancům exponovaným upraveny jsou v oddílech zvláštních, zcela samostatných (návrhu B částka I, resp. III.).

Ježto pak jest nesporno, že st-I jest státním zaměstnancem na Podk. Rusi trvale ustanoveným, použil na něho žal. úřad správně ustanovení návrhu B, částky II, B, 2 a zastavil mu zvýšený drah. přírůstek po dobu pobírání mimořádného přírůstku.

Č. 5961.

Školství: * Zruší-li se na pětiletá škola obecné pojící se ke škole občanské jedna třída, jest počet maximálně 60 dětí na jednu ze zbylých tříd ve smyslu § 7, odst. 2 zák. č. 226/22 vyšetřiti podle rozdělení žactva na jednotlivé třídy, jak jest podle učebné osnovy předepsáno pro pětiletá školu obecnou bez školy občanské.

(Nález ze dne 16. října 1926 č. 9131.)

Prejudikatura: Boh. 3988, 4001, 4004, 5947 adm. a j.

Věc: Místní školní rada v K. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zrušení třídy.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Předseda zř-y v Praze zrušil výnosem ze 13. října 1924 podle § 9 zák. č. 189/1919 koncem měsíce října 1924 na veř. obecné škole smíšené s vyučovací řečí něm. v K. pátou def. třídu postupnou, poněvadž další její trvání není odůvodněno počtem žactva. Při tom uvedl, že počet dítek, jež přicházejí v úvahu ve smyslu odst. 5, § 5. zák. č. 226/1922 jest v I. třídě 15, ve II. třídě 26, ve III. třídě 22, ve IV. třídě 46, v V. třídě 41 a po zrušení jmenované třídy nestoupne v žádné ze zbývajících tříd počet dítek nad 60 (odst. 2. § 7 téhož zák.), neboť bude v I. třídě 15, ve II. třídě 48, ve III. třídě 46 a ve IV. třídě 41 dítek započítatelných.

Odvolání mšr-y v K. bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí zř-y.

O stížnosti nss uvážil:

St-lka tvrdila již v rekursu, že obecná škola v K. jest spojena se školou občanskou; nař. rozhodnutí tvrzení to nepopřelo a nasvědčuje správnosti tohoto tvrzení také poznámka na spise zř-y. Může tedy též nss vycházeti z toho, že tu jde o (původně) pětiletá školu obecnou připojující se ke škole občanské.

Zrušení jedné z 5 tříd zmíněné školy je podle § 7 odst. 2 zák. ze 13. července 1922 č. 226 Sb. a podle konstantní judikatury nss-u (srovnej nál. Boh. 3988, 4001 a 4004 adm.) po zákonu přípustné jenom tehdy, jestliže po zřízení t. j. následkem zrušení jedné třídy počet dětí